
Noty o autorach

Postscriptum Polonistyczne nr 1(7), 369-373

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Noty o autorach

Kalina Bahneva, dr hab. prof. Akademii Techniczno-Humanistycznej w Bielsku-Białej, doc. Uniwersytetu Sofijskiego im. św. Klimenta Ochrydzkiego. Badaczka polsko-bułgarskich związków literackich, tłumaczka literatury polskiej na język bułgarski. Autorka książki *Wędrownki słowa poetyckiego* (1993), poświęconej poetyce bułgarskich przekładów polskiej poezji romantycznej i modernistycznej oraz francuskiego symbolizmu od końca XIX w. do lat 20. XX wieku. Autorka książek i prac z zakresu komparatystyki słowiańskiej, historii literatury polskiej oraz literatury bułgarskiej. Tłumaczyła m.in. dramaty Witkacego.

Marek Bernacki, dr hab., adiunkt w Katedrze Literatury i Kultury Polskiej ATH w Bielsku-Białej. Autor i współautor książek z zakresu literaturoznawstwa, m.in.: *Słownika gatunków literackich* (1999), *Jak analizować wiersze poetów współczesnych* (2002), *Leksykon powieści polskich XX wieku* (2002), „Wyprowadził mnie z Ziemi Ulro”. *Szkielece o twórczości Czesława Miłosza* (2005), *Hermeneutyka fenomenu istnienia. Studia o polskiej literaturze współczesnej (Wincenz, Miłosz, Wojtyła, Herbert, Szymborska)* (2010). Współredaktor (z A. Węgrzyniak) 6. tomu pisma naukowego „Świat i Słowo” pt. *Zycianie Miłosza* (2006). Autor licznych artykułów i esejów publikowanych w kraju i za granicą (m.in. „NaGłos”, „Dekada Literacka”, „Ruch Literacki”, „Teksty Drugie”, „Świat i Słowo”, „Slavica Litteraria”, „Znad Wilii”).

Patrycja Bućko-Żmuda, doktorantka w Zakładzie Poetyki Historycznej i Sztuki Interpretacji Instytutu Nauk o Literaturze Polskiej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Pracuje nad rozprawą pt. „*Homo melancholicus* – ontologiczna kondycja człowieka (po)nowoczesności”. Publikowała w „Pamiętniku Literackim” i w „Tekstach Drugich”.

Teresa Dalecka, doktor. Od 1997 r. pracownik Katedry Filologii Polskiej Uniwersytetu Wileńskiego (obecnie Centrum Polonistyczne Uniwersytetu Wileńskiego). Absolwentka Uniwersytetu Warszawskiego. Autorka książki pt. *Dzieje polonistyki wileńskiej 1919–1939*, artykułów publikowanych w Polsce i na Litwie. Główne zainteresowania koncentrują się wokół zagadnień dotyczących życia literackiego międzywojennego Wilna, recepcji literatury polskiej na Litwie, związków literackich polsko-litewskich.

Maria Delaperrière, profesor dr hab. Przez szereg lat kierowała wydziałem polonistyki oraz Europejskim Ośrodkiem Naukowym w INALCO (Institut National des Langues et Civilisations Orientales) w Paryżu. Jest autorką książek: *Les avant-gardes polonaises et la poésie européenne*, (1991), *Panorama literatury polskiej od początków do 1822* (we współpracy z F. Ziejką, 1992), *Dialog z dystansu* (1998), *Polskie awangardy a poezja europejska* (2004), *Pod znakiem antynomii* (2006), *La littérature polonaise à l'épreuve de la modernité*, (2008). Redaktorka kilkunastu książek poświęconych literaturze pol-

skiej i środkowoeuropejskiej (m.in. *Baroque en Pologne et en Europe*, 1990; *Littérature et émigration*, 1992; *Histoire littéraire de l'Europe médiane*, 1998; *(Post)modernisme en Europe centrale*, 1999; *Mickiewicz par lui-même*, 2000; *Slowacki aujourd'hui*, 2002; *Absurde et dérision dans le théâtre est-européen*, 2003; *La poésie polonaise du XX siècle: voix et visages*, 2004; *La littérature face à l'Histoire*, 2005; *Europe médiane, aux sources des identités nationales*, 2005; *Milosz et le XX siècle*, 2006; *Joseph Conrad, un polonais aux confins de l'Occident*, 2009; *Slowacki: lecture contemporaines*, 2010; *La Pologne multiculturelle*, 2010).

Joanna Dembińska-Pawelec, doktor. Adiunkt w Zakładzie Poetyki Historycznej i Sztuki Interpretacji Instytutu Nauk o Literaturze Polskiej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Autorka książek: *Światy możliwe w poezji Stanisława Barańczaka, Villanelle. Od Anonima do Barańczaka* oraz „*Poezja jest sztuką rytmu*”. O *świadości rytmu w poezji polskiej XX wieku (Milosz – Rymkiewicz – Barańczak)*.

Constantin Geambașu, prof. dr, dyrektor Instytutu Sławistyki Uniwersytetu w Bukareszcie. Wiceprezes Stowarzyszenia „Bristol” Polskich i Zagranicznych Nauczycieli Kultury Polskiej i Języka Polskiego jako Obcego. Autor monografii o prozie Marii Dąbrowskiej, trzech tomów szkiców krytycznych poświęconych literaturze polskiej na tle porównawczym, monografii o kulturze polskiej od X do XVII wieku. Tłumacz z języka polskiego na rumuński (m.in. Krasiński, Reymont, Wyspiański, Miłosz, Lem, Szymborska, Herbert).

Kim Jastremski, doktor, stypendystka Fundacji Fulbrighta w Krakowie w latach 1998–1999. Obroniła dysertację doktorską poświęconą apokatastasis w twórczości Czesława Miłosza z 2000 r. na Uniwersytecie North Carolina. Tłumaczka opowiadań Olgi Tokarczuk na język angielski. Aktualnie pracuje w Cooperstown, NY.

Michał Kłosiński, doktorant w Zakładzie Poetyki Historycznej i Sztuki Interpretacji Instytutu Nauk o Literaturze Polskiej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Pisze pracę doktorską o znaczeniu refleksji Jeana Baudrillarda dla współczesnego literaturoznawstwa. Interesują go: psychoanaliza, socjologia i dekonstrukcja, w szczególności autorzy z kręgu Tel-Quel i francuskiej szkoły socjologiczno-politycznej. Drukował w książkach pokonferencyjnych Koła Teorii Literatury (*Intymność wyrażona (2)* oraz *Broniewski*), w czasopiśmie „Świat i Słowo” oraz w studentkim nieperiodyku kulturalnym „re:presja”.

Maryna Kazłouskaya, doktor. Prowadzi wykłady na temat języka i literatury białoruskiej w Liceum Białoruskiego Uniwersytetu Państwowego w Mińsku, tłumaczy poezję polską XX wieku na język białoruski.

Wacław Lewandowski, dr hab., profesor nadzwyczajny w Instytucie Literatury Polskiej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, historyk literatury, edytor. Interesuje się głównie dziejami literatury Drugiej Emigracji, opublikował m.in.: *Józef Mackiewicz. Artysta. Biografia. Recepcja*, Londyn 2000; „...strofy dla mew i mgieł...”. *Z dziejów literatury Drugiej Emigracji (i jej relacji komunikacyjnych)*, Toruń 2005. Opracował edycje komentowane utworów J. Andrzejewskiego, M. Danilewicz Zielińskiej, J. Kościalkowskiej, B. Leśmiana, J. Mackiewicza, T. Nowakowskiego. Ostatnio w londyńskiej oficynie KONTRA ukazał się tom: J. Mackiewicz, B. Toporska, *Listy do redaktorów „Wiadomości”*

(Londyn 2010), z przypisami i komentarzem jego autorstwa. Jest zastępcą redaktora naczelnego półrocznika „Archiwum Emigracji”.

Luigi Marinelli, profesor zwyczajny, kierownik Katedry Języka i Literatury Polskiej na Uniwersytecie „La Sapienza” w Rzymie. Członek zagraniczny PAN i PAU, Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza oraz komitetów i rad redakcyjnych polskich czasopism naukowych („Pamiętnik Literacki”, „Prace Filologiczne – seria literacka”, „Postscriptum Polonistyczne”). Redaktor naczelny włoskiego rocznika „pl.it – Rassegna italiana di argomenti polacchi”. Autor i redaktor kilku książek (m.in. *Storia della letteratura polacca*, 2004 – tłum. pol. *Historia literatury polskiej*, 2009) i ponad stu rozpraw i szkiców na różne tematy polonistyczne i komparatystyczne. Interesuje się literaturą staropolską i Oświecenia, XIX w. (studia o Mickiewiczu i Sienkiewiczu) i XX w. (od futuryzmu i „trzech wariatów” do teatru Kantora, poezji Wata itd.). Obok stosunków polsko-włoskich i polsko-rosyjskich (*Tra Oriente europeo e Occidente slavo*, 2008), ważne ogniwo jego badań stanowi teoria literatury, ze szczególnym uwzględnieniem problemów historii i historiografii literackiej, oraz teorii i praktyki przekładu literackiego.

Michał Maślowski, profesor literatury polskiej i dyrektor Departamentu Języka i Kultury Polskiej na Sorbonie (Paris IV). Specjalizuje się w literaturze okresu romantyzmu, teatrologii i antropologii kulturowej Europy Środkowej oraz współczesnej myśli religijnej. Założył dwie grupy badawcze poświęcone Europie Środkowej (GREC i CERCLE), obecnie uczestniczy na Sorbonie w pracach CIRCE. Autor około 150 publikacji naukowych, wydał po polsku cztery książki o polskim teatrze romantycznym (m.in. *Gest, symbol i rytuały polskiego teatru romantycznego*, 1998; *Problemy tożsamości. Szkice mickiewiczowskie i (post)romantyczne*, 2006) oraz po francusku (jako redaktor lub współredaktor) szereg opracowań zbiorowych na temat Europy Środkowej (m.in. *Histoire des idées politiques de l'Europe Centrale*, 1998, nagroda Instytutu; *Le verbe et l'Histoire. Mickiewicz, la France et l'Europe*, 2002; *Mythes et symboles politiques en Europe Centrale*, 2002). Współtłumacz na francuski m.in. *Dziadów*, *Kordiana*, wierszy Miłosza, dramatów Różewicza i Herberta. Członek PAU.

Zdzisława Mokranowska, doktor habilitowany, prof. UŚ w Zakładzie Teorii Literatury Instytutu Nauk o Literaturze Polskiej im. prof. Ireneusza Opackiego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Zajmuje się historią i teorią literatury; jest autorką kilkudziesięciu rozpraw i artykułów poświęconych ewolucji form prozatorskich i poezji dwudziestego wieku. Opublikowała monografie: *W świecie prozy Henryka Sienkiewicza* (2002); *Prozy poetów kręgu „Skamandra” wobec tradycji elitarnych i popularnych form kultury* (2003); *Młodość i starość. Studia o twórczości Jarostawa Inwaszkiewicza* (2009). Redaktor tomu prac zbiorowych: *Henryk Sienkiewicz. Polak i Europejski* (2004), współredaktor „Studiów Sienkiewiczowskich” wydawanych przez Towarzystwo im. Henryka Sienkiewicza. Zarząd Główny w Lublinie.

Ołesia Nachlik, doktorantka w Katedrze Filologii Polskiej Narodowego Uniwersytetu Lwowskiego im. Iwana Franki. Przygotowuje pracę doktorską na temat: *Recepcja literatury polskiej na Ukrainie (1991–2005)*. Specjalizuje się w tematyce estetyki receptywnej i dialogu międzykulturowego. Interesuje się problematyką ukraińskie-

go kanonu współczesnej literatury polskiej. Jest autorką artykułów poświęconych zagadnieniom recepcji literatury polskiej na Ukrainie, publikowanych m.in. w „Postscriptum Polonistycznym” i w tomach „Literatury polskiej w świecie”.

Józef Olejniczak, profesor zwyczajny w Zakładzie Teorii Literatury w Instytucie Nauk o Literaturze Polskiej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Autor ponad stu artykułów naukowych i esejów literackich. Redaktor i współredaktor tomów. Książki: *Arkadia i male ojczyzny. Vincenz – Stempowski – Wittlin* (1992), *W-Tajemniczenie – Aleksander Wat* (1999), *Emigracje. Szkice – studia – sylwetki* (1999), *Czytając Miłosza* (1997), *Cztery szkice o Gombrowiczu. Kłamstwo nieprzerwane nas drąży* (2003), *Powroty w śmierci* (2009). Zajmuje się najwybitniejszymi pisarzami polskimi XX wieku – Czesławem Miłoszem, Witoldem Gombrowiczem, Stanisławem Vincenzem, Jerzym Stempowskim, Józefem Wittlinem, Brunonem Schulzem, Aleksandrem Watem, Konstantym Ildefonsem Galczyńskim, Leopoldem Staffem, Józefem Czechowiczem. Z wykładami i referatami podróżował między innymi do Nowego Jorku, Wilna, Paryża, Lille, Darmstadt, Frankfurtu nad Menem, Opawy, Neapolu i Bukaresztu.

Małgorzata Anna Packalén Parkman, prof. dr hab. Kierownik Studiów Polonistycznych w Instytucie Neofilologii na Uniwersytecie w Uppsali (Szwecja). Autorka rozpraw z zakresu polskiej literatury współczesnej, komparatystyki, gender studies, recepcji i glottodydaktyki. Najważniejsze publikacje: *Pokolenie 68. Studium o poezji polskiej lat siedemdziesiątych* (1987, 1997), praca z zakresu badań komparatystycznych literatury szwedzkiej i polskiej *Under två kulturers öke* (2001). Współredaktorka i współautorka antologii *Swedish-Polish Modernism. Literature – Language Culture* (2003) oraz pracy zbiorowej *The New Woman and the Aesthetic Opening. Unlocking Gender in Twentieth-Century Texts* (2004). Autorka ponad stu haseł dotyczących literatury polskiej w szwedzkiej *Wielkiej encyklopedii powszechnej (Nationalencyklopedin, 1990–1999, obecnie również online)* oraz tłumaczka literatury szwedzkiej na język polski.

Dariusz Pawelec, doktor habilitowany, profesor nadzwyczajny. Kierownik Zakładu Poetyki Historycznej i Sztuki Interpretacji w Instytucie Nauk o Literaturze Polskiej im. Ireneusza Opackiego w Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Autor licznych prac z zakresu teorii i historii literatury (poezja XX w.) oraz krytyki literackiej, jak również kilku książek, m.in.: *Poezja Stanisława Barańczaka. Reguły i konteksty* (1992), *Świat jako Ty. Poezja polska wobec adresata w drugiej połowie XX wieku* (2003), *Od kohysanki do trenów. Z hermeneutyki form literackich* (2006) i antologii poetyckich: *Powiedz prawdę. Antologia poezji Pokolenia 68* (1990), *Martwe punkty. Antologia poezji „Na Dźwięko” (1994–2003)* (2004), ogłoszonej także w języku słowackim: *Mŕtve body. Antológia poézie zo Slezska – „Nadivoko”. 1994–2003. Preklad Karel Chmel*. (Bratislava 2004) i czeskim *Mŕtvé body. Antologie poezie „Na Dívoko” (1994–2003). Přeložil Jan Faber* (Ostrava 2006).

Maria Pushkina, studentka piątego roku na Białoruskim Uniwersytecie Państwowym w Mińsku.

Roman Sabo, doktor. Absolwent polonistyki Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Studiował slawistykę na University of British Columbia i University of Toronto. Doktorat poświęcony słowiańskiej literaturze autotematycznej (*Slavic Metafiction*:

Witold Gombrowicz's „Ferdydurke”, Mikhail Bulgakov's „Master and Margarita”, and Vaclav Rezac's „Rozzbrani”). Od roku 1989 mieszka w Vancouver. Poeta i eseista, drukował m.in. w „Twórczości”, „Akcentie”, „Frazie”.

Anna Szawerna-Dyrszka, doktor habilitowany. Adiunkt w Zakładzie Teorii Literatury Instytutu Nauk o Literaturze Polskiej Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach. Autorka szkiców i esejów dotyczących m.in. poezji drugiej emigracji oraz dwudziestolecia międzywojennego. Efektem jej badań nad literaturą emigracyjną jest książka *Doświadczenie czasu. O poezji Wacława Iwaniuka* (Katowice 2000). Z zainteresowań poezją drugiej awangardy wyrosła książka *Śmiech katastrofisty. Teodor Bujnicki w kręgu Żagarów* (Katowice 2007).

Arent van Nieukerken, doktor, profesor w Uniwersytecie Amsterdamskim. Badacz literatury polskiej, tłumacz. W 1997 r. w IBL PAN obronił pracę doktorską. W latach 1999-2008 pracował na Uniwersytecie Warszawskim na niderlandystyce. Od 2001 r. profesor w Uniwersytecie Amsterdamskim. Od 2009 roku członek zagraniczny Polskiej Akademii Nauk. Opublikował dwie książki: *Ironiczny konceptyzm. nowoczesna polska poezja metafizyczna w kontekście anglosaskiego modernizmu* (1998) i *Perspektywność sacrum. Szkice o Norwidowskim romantyzmie* (2007). Autor wielu rozpraw publikowanych także w Polsce poświęconych poezji polskiego baroku (m.in. Sęp Szarzyński), romantyzmu (m.in. Juliusz Słowacki, Cyprian Kamil Norwid) i poezji współczesnej (Czesław Miłosz, Wisława Szymborska, Zbigniew Herbert, Stanisław Barańczak). W jego tłumaczeniu ukazały się: *Krim-sonetten en andere gedichten* (1998), *Stygmat* (2010) – tomik małych form prozy C.K. Norwida, przekłady poezji polskiej, m.in. Lechonia, Miłosza w zbiorowych tomikach poetyckich.

Kris Van Heuckelom, prof. doktor w Katholieke Universiteit Leuven (Belgia), Instytut Sławistyki. Autor licznych rozpraw z zakresu literatury i kultury polskiej, tłumacz poezji polskiej. Książki: „*Patrzeć w promień od ziemi odbity*”. *Wizualność w poezji Czesława Miłosza* (2004), *Perspectives on Slavic Literatures* (2007, współred. David Danaher), *(Un)masking Bruno Schulz: New Combinations, Further Fragmentations, Ultimate Reintegrations* (2009, współred. Dieter De Bruyn).

Lucie Zakopalová, absolwentka polonistyki i komparatystyki Wydziału Filozoficznego Uniwersytetu Karola w Pradze. Doktorantka w Instytucie Studiów Sławistycznych i Wschodnioeuropejskich FF UK. Pracuje w sekcji programowej Instytutu Polskiego w Pradze. Publikacje: *Pro cizí oči. Rodná Evropa Czesława Miłosze*, Sborník Konference mladých slavistů 2010 (w druku), *Spisovatel a jeho deník*. w: *Slavica iuvenum X/2009*, „*I umučili národ polský a pochovali do hrobu.*” *Obrazy Polska v díle Adama Mickiewicze*. Kuděj 2008/1–2, *Co nového u sousedů? O současné polské próze*. Host do škol 2/2008, „*Et in Arcadia ego*”. *Czesław Miłosz a Kresy*. w: *Slavica iuvenum VII/2006*.